

beskrevet i dag. Vi er villige til at indgå i en dialog om spørgsmålet.

Et spørgsmål, som flere har kredset om, er: Skal vi ikke have en samlet planlægning i Danmark? Kan det være rigtigt, at Jylland-Fyn er integreret med resten af Europa, og at Sjælland er integreret med resten af Europa, men at de eneste pletter på kloden, som ikke er indbyrdes integreret, er henholdsvis Sjælland og Jylland-Fyn, og at man kan sende strøm nordpå og sydpå, men ikke østpå og vestpå?

Folketinget traf under regeringen Poul Schlüter en beslutning om en Storebæltsforbindelse i foråret 1992. Den har senere været underkastet en analyse, og jeg synes, tiden er kommet til, at vi – naturligvis på basis af et ordentligt beslutningsgrundlag – konfirmerer denne beslutning. Jeg forstår også, at de to sammenslutninger, i hvert fald i princippet, har givet deres tilslutning til, at vi fremmer den sag.

Jeg synes også, det vil få den beroligende virkning over for befolkningen, at man ikke kan hævde, at der er for megen kapacitet i Vestdanmark, men for lidt i Østdanmark, og at vi derfor er nødt til at gøre noget miljømæssigt ukorrekt i Vestdanmark, fordi forbindelsen mangler, nemlig at fjerne den miljørigtige produktion, mens vi udbygger kraftkapaciteten i Østdanmark. Det kan folk simpelt hen ikke forstå. De kan ikke forstå, at nu kan vi binde vores lille land sammen med tog og biler osv., men hvorfor kan vi ikke binde det sammen med strøm? Folk kan simpelt hen ikke fatte det.

Man skal virkelig have været energipolitisk ordfører i mange år for overhovedet at kunne forstå, at det ikke er en oplagt idé, så derfor vil der være god mulighed for at få en samlet planlægning. Jeg synes, det er et glimrende initiativ, hr. Hindrup Andersen har taget til en forespørgsel, selv om den måske er lidt tidligt ude; men set i forhold til vores samlede energidiskussion medvirker jeg meget gerne i den forespørgselsdebat, hr. Hindrup Andersen har bedt om.

Jeg skal sige til hr. Kai Dige Bach, at det eneste, vi gør, er altså at genskabe situationen, som den var tidligere. Alle de spørgsmål, hr. Kai Dige Bach rejser, er spørgsmål, som det vil være naturligt at tage stilling til i den totale sammenhæng, fordi de ikke kan besvares, uden at man gør sig de alternative forudsætninger klart. Hr. Martin Glerup var inde på et af spørgsmålene, nemlig spørgsmålet om at nedsætte den kulfyrede kraftværkskapacitet, og hvis man kan gøre

det, falder grundlaget væk for stort set alle hr. Kai Dige Bachs bekymringer, så vidt jeg kan bedømme. Men lad os vende tilbage til det. Der er ingen mangel på vilje til at gå ind i diskussionen, men vi skal have hele grundlaget på plads, inden det kan gøres.

Hr. Behnke mente, at det hele var planøkonomi. Jeg mener, det er en voldsom betegnelse for et forslag, som alene afspejler en reaktion på en sammenslutning, der har tiltaget sig en magt i vores samfund, som den ikke er berettiget til.

Må jeg slutte med at sige, at jeg synes, vi har haft et godt udvalgsarbejde, hvor jeg også synes, der er kommet mange interessante synspunkter frem. Jeg hævder ikke, at alle problemer er løst; det har forslaget langtfra. Der er masser af problemer, vi er nødt til at tage stilling til i den kommende tid, og jeg vil gerne indbyde Folketingets partier til en drøftelse, herunder også dem, der i denne sag desværre valgte at gå Elsams ærinde frem for at engagere sig i problemerne ud fra et bredt samfundsmæssigt grundlag.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg forsøger faktisk at interessere mig for sagen på et bredt samfundsmæssigt grundlag. Jeg synes ikke, det er forfærdeligt med decentrale kraftværker, men jeg synes, det er forfærdeligt, at ministeren kan fremsætte et sådant lovforslag uden at kunne svare på mine spørgsmål.

Og derfor vil jeg gerne have bekræftet, at ministeren ikke kan besvare mine fire spørgsmål: Er det rigtigt, at der ikke er foretaget økonomiske beregninger for, endsize for tiden eksisterer en grænse for udvidelsen af antallet af decentrale varmeværker? Er det rigtigt, at tilskuddet til et decentralt kraftvarmeværk svarer nogenlunde til hele brændstoffsforbruget på det samme værk? Er det rigtigt, at der nu vil blive produceret mere el, end der er behov for, så noget af den elproduktion, der får et tilskud på 10 øre, nu skal gå til spilde eller i overløb eller sælges til Norge for 2-3 øre? Og er postulaterne om, at dette lovforslag ikke vil medvirke til at nedsætte CO₂-udslippet, rigtige?

Jeg synes, spørgsmålene er interessante, for jeg mener ikke, man kan vedtage at fortsætte udbyggelsen efter en tidligere lov. Det er mig helt ligegyldigt, om vi går tilbage til tidligere tider, eller om vi laver noget af det andet, ministeren siger. Det drejer sig om, at de spørgsmål kan besvares, så vi kan at vide, om det er et fornuftigt lovforslag, der ligger på bordet, eller ej.